

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1584/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Ржг 6/20 од 05.02.2021. године, у седници већа одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Ржг 6/20 од 05.02.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Суботици Ржг 6/20 од 05.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Ржг 6/20 од 05.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Суботици Р4п 5/20 од 09.12.2020. године, којим је одбијен, захтев предлагача ради заштите права на суђење у разумном року да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Суботици у предмету П 219/2020 и да се наложи поступајућем судији да достави писани отправак одлуке у року од 3 дана као и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка у износу од 135.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења решења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/2005/, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинско-правном спору, већ о поступку за утврђење повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према одредби члана 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић